



KAPITOLA ČTYŘI

OBLEČENÍ A STYLING (TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ)

Fotografování je forma umění. Abychom mohli umění vytvářet, musíme mít inspiraci, vizi a tak dál. Když se rozhodnete začít s fotografováním, budete pravděpodobně čelit následujícímu problému. Najdete modelku, která je ochotná pro vás pózovat, ale na focení přijde v klasických džínách a tílku, které nosí běžně. Můžete sice pořídit pár snímků, ale není to úplně to, co jste chtěli, že? Nejde o osvětlení, ani o výbavu; jde o snímek – musíte vyprávět příběh. Když se rozhodnete pro focení modelky v tílku, musíte zvolit velmi působivé osvětlení, protože nic jiného prostě nemáte. Když ale přidáte styling, vlasy a make-up, můžete fotit klidně i na slunečním světle a výsledky budou vypadat skvěle.

NEJDE JEN O OSVĚTLENÍ



Často se stává, že když v časopise vidíme nějaký obrázek, který se nám líbí, ptáme se sami sebe: „Proč se mi ten obrázek líbí?“ Jednou z nejčastějších chyb (a věřte mi, začínal jsem stejně) je přílišné zaujetí osvětlením. Říkám tomu „slepota vůči tomu, o co skutečně jde“.

Nechápejte mě špatně, osvětlení je velmi důležitou částí snímku. Jako fotografové světlem malujeme, takže osvětlení prostě musí být skvělé. Při honbě za vytvořením určitého vzhledu ale často zapomínáme na to nejdůležitější: na místo, styling a make-up. Bez nich snímek není ničím víc než, no, prostě snímkem. Osvětlení sice může být skvělé, ale pokud v tom není nic víc, tak to prostě není nic víc.

Připravte se

Fotografování vyžaduje přípravu. Musíte vědět, co v den focení budete dělat. Focení, které začíná slovy „uvidíme, jak to půjde“, často končí neštěstím. Víím, že někteří lidé tak začínají vždy a vždy dosáhnou skvělých výsledků, ale věřte mi, když se na focení připravíte, bude to mnohem lepší.

„Franku, a ty se vážně vždycky připravuješ?“ Hmm, no víte... dobře, budu upřímný. Ne, nepřipravuju se na každé focení, i když dá se říct, že svým způsobem ano. Zním své vybavení, osvětlení a mám v hlavě pár nápadů, takže když modelce řeknu „běž tam a tam a uvidíme, jak to bude vypadat“, je to jiné, než když nemáte ani ponětí o tom, co se bude dít.

Ve většině případů víím, jaké osvětlení použít, abych dosáhl požadovaného výsledku. Věnuju se ale focení už nějaký čas a časem jsem tuto schop-



nost získal. Nenaučíte se to za rok nebo dva. Takže i když někdy jdu na focení s tím „uvidíme, jak to půjde“, jsem stále připravený. Vždycky máme nějakou myšlenku, jako třeba zkusit pořídit pár snímků s motorkou, nebo s balonky na poli. I když není moc propracovaná, mám nějakou základní kostru toho, co se bude dít. V 95 % případů se ale na své focení připravuju a právě tehdy většinou vzniknou ty výsledky, které opravdu stojí za to. Jak se tedy připravit?

Před focením

Řekněme, že máte pohromadě svůj tým a chcete se začít připravovat. Nejdříve ze všeho musíte najít vhodné

téma. Dříve by se lidé před focením prostě sešli u mood boardu. Dnes to ale není třeba. Osobně dávám přednost Pinterestu.

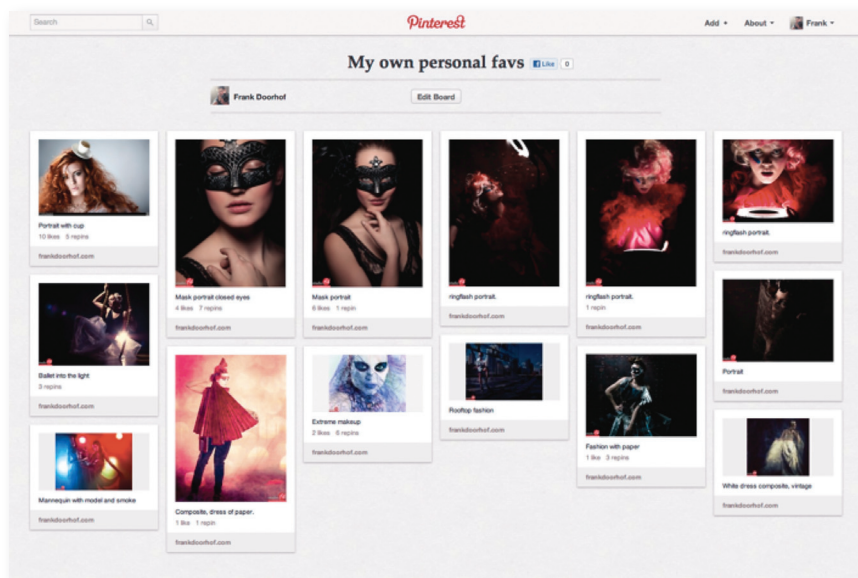
Mood boardy

Nejllepší způsob přípravy na focení je mood board. Můžete to udělat pěkně postaru a lepit si obrázky, barvy nebo materiály na kus desky. Nebo to samozřejmě můžete zkusit digitálně. Pokud máte iPhone, iPad nebo něco podobného, můžete dokonce i využít speciálních aplikací pro tvorbu mood boardu. Pokud vím, neexistují v tuhle chvíli žádné aplikace použitelné na různých platformách. Můj kamarád z Anglie, fotograf Glyn

Dewis, na svém iPadu používá aplikaci Moodboard. Tahle aplikace ale nefunguje na Androidu a to může být problém. Pinterest, na druhou stranu, funguje na všech platformách (iPhone a Android), je online a je zdarma.

Mood board ale není jen o kopírování obrázků; měl by sloužit k vytvoření „dojmu“. Za ta léta už jsem viděl i mood boardy s látkami, které tam byly jen proto, aby se vytvořil dojem struktury materiálu. Většina mood boardů ale obsahuje obrázky, barvy, texty a podobně. Mood board je vaší osobní/týmovou studnicí nápadů, na kterých můžete při focení stavět.

Mood board by měl být týmovou prací. Jsem přesvědčen, že by ho



všichni členové týmu měli znát a že by se na něm měl podílet celý tým (pokud je to nutné). Pamatujte si, že fotografování je týmový sport, a pokud budete pracovat „sólo“, dopadne to skoro vždycky špatně.

Při práci na mood boardu svůj tým poznáte – budete s nimi v kontaktu, budete s nimi sdílet nápady a vize. To většinou prolomí ledy a konečně se potkáte. A je jasné, že když se poznáte, bude se vám líp spolupracovat. Proto neváhejte využívat média jako Google+, Twitter nebo Facebook a sdílet své nápady s ostatními členy týmu.

Pinterest

Pokud si chcete vytvořit opravdu dobrý mood board, vytvořte si účet na Pinterestu (www.pinterest.com).

Je to zdarma a považuji to za dobrý způsob sdílení mood boardu s členy týmu. Prostě si vytvoříte tabuli, na kterou budete přidávat své nápady. Můžete si vytvořit i Tajnou tabuli, k níž dáte přístup jen členům svého týmu a kde budete sdílet své informace a nápady k plánovanému focení.

Mám takových Tajných tabulí několik a sdílím je s těmi, kdo připravují modelky na focení. Tyhle tabule se časem mění. Někdy chci spíše dlouhé šaty, jindy zase něco více dráždivého. Výhodou Pinterestu je, že je internetový, a proto jej můžete kompatibilně používat na svých přenosných i domácích/kancelářských zařízeních. Pinterest podle mě opravdu změnil způsob tvorby mood boardů. A mně se to takhle líbí!



Podívejme se teď na to, co je zapotřebí k pořízení úspěšného snímku. O výběru modelů/modelek, přípravě snímku a platbách za všechno kolem jsme se podrobně bavili v Kapitole 1. Tady je jen rychlý výčet lidí, které budete potřebovat:

Ze všeho nejdříve potřebujeme modelku

Výběr správné modelky nespočívá v tom, že na ulici popadnete první pěknou tvář. U některých snímků by to možná fungovalo, ale skutečným modelem/modelkou je někdo, kdo se nebojí pózovat a hlavně má charakter. Nějak nemám rád takové ty „krásné“ modely/modelky. Na mých modelkách musí být něco neobvyklého, něco, čím vyčnívají z davu. V mém portfoliu uvidíte spousty pěkných dívek (a kluků), ale vybíral jsem si je kvůli jejich kvalitám: způsobu chování před fotoaparátem, kvůli tomu, jak přišli oblečení na casting/zkušební focení, a tak dále. Většinou na první pohled poznám, jestli je daný člověk ten pravý.

Slyším, jak se ptáte: „A co třeba nějaký příklad?“ Přemýšlel jsem, jak to podat zábavně, a rozhodl jsem se podat to v souladu s knihou takto. Jednou z věcí, o které například modely/modelky na zkušebním focení vždycky žádám, je, aby vyskočili. Při focení používáme spoustu různých pohybů a to, že se model/modelka před fotoaparátem dokáže volně pohybovat, je pro mě vždy plus. Tohle je zkušební snímek Loes, se kterou teď spolupracujeme hodně často.

Malý tip: Než modela/modelku požádáte, aby zakřičeli, řekněte jim, že mají křičet tak, aby nevydali žádný zvuk. Vaši sousedé vás pak budou mít rádi. Před pár lety se mi při Professional Imaging Show v Holandsku stala jedna veselá

příhoda. Byla tam tehdy modelka, jejíž mateřským jazykem nebyla holanština. Řekl jsem jí, aby zakřičela, a tiše jsem dodal „ale bez zvuku“. Ona to nějak přeselechla. Kdybych neměl popruh od fotoaparátu, tak by mě to úplně povalilo.

Přilákalo to ale spoustu zájemců. Celá budova ztichla a sledovanost našeho dema vzrostla z asi 40 lidí na 100, takže se to dá i využít.



Důležitý je i výraz, proto někdy modely/modelky žádám, aby před fotoaparátem zakřičeli. Většinou tím prolomíme ledy a já poznám, jaký výraz může model/modelka do snímku dát. Zdrženlivost většinou znamená menší „uvolněnost“ před fotoaparátem, takže je to dobrý způsob, jak si modela/modelku otestovat. Nezáskáte tak sice nijak zvlášť úchvatné snímky, ale zjistíte, jak se člověk dokáže uvolnit.

Maskér/maskérka

Když už máme modelku, můžeme přejít k další důležité části týmu, kterou je maskér/maskérka. Zkuste si někdy postavit pod světla modelku bez make-upu a... prostě to nebude vypadat vůbec, ale vůbec hezky. Proto potřebujeme make-up.

Začínající fotografové mají často problém s „lesknoucí“ tváří. Zkouší všechno možné, ale nedaří se jim tento problém vyřešit. Ve skutečnosti je to ale snadné: kůže bez make-upu odráží světlo – ve většině případů pomůže pudr. Výběr správného pudru závisí na typu pleti modelky. Pokud si tedy nemůžete dovolit maskéra/maskérku, kupte si do ateliéru alespoň nějaké pudry a štětce na jejich aplikaci. Práce s nimi bude mnohem lepší.

Tím ale práce maskérů nekončí. Právě oni většinou přijdou s kreativními nápady. Přijdou s nápady, které by vás samotné nikdy nenapadly, nebo vaše nápady dotáhnou do konce. Ve chvíli, kdy začnete spolupracovat s maskérem/maskérkou, se kvalita vašich snímků posune mnohem výš.

Někteří maskéři dokážou vytvořit i účes, ale pokud si to můžete dovolit, vyplatí se najmout si i vlasového stylistu.





Vlasový stylist

Teď teprve nabírá kreativita na otáčkách. Vlasoví stylisté jsou opravdovými Kloboučníky ve vašem týmu. Díky nim kreativita opravdu poteče proudem. Dokážou i průměrnou modelku proměnit v něco, z čeho vám spadne čelist.

S kombinací vlasového stylisty/vlasové stylistky a dobrého maskéra/maskérky dosáhnete takových

výsledků, jako vidíte na následujících obrázcích. A když něco zkusíme s bílou barvou, musíme to samozřejmě zkusit i s černou.

Vlasy a make-up se často podceňují, stejně jako styling. V hektickém tempu fotografování lidé často zapomínají, jaký vliv tyto části na výsledný snímek mají. Často vidám snímky, které jsou sice hezké, ale chybí jim právě to „něco“, protože autoři nevěnovali

dostatečnou pozornost zbloudilým vlasům a nepoužili moc dobrý make-up apod.

Úspěšný snímek je výsledkem spolupráce mnoha lidí, od fotografa, přes model/modelku, maskéra/maskérku, stylistu/stylistku až po vlasového stylistu/vlasovou stylistku. Chápu, že spousta lidí si nemůže tak velký tým dovolit (a my také většinou nespolupracujeme se všemi najednou). I když

Bílá i černá kůže byla vytvořena pomocí make-upu. Protože ale make-upem nebylo možné 100% pokrýt úplně všechna místa, upravil jsem snímky ve Photoshopu. Při fotografování byla použita obyčejná světla a i make-up a rtěnka byly z běžných maskérských potřeb, ale vybrali jsme řekněme „poutavé“ barvy.



ale nemáte kompletní tým, vždycky můžete například trochu navlhčit vlasy, aby byly „rozježené“, nebo je trochu nagelovat, aby lépe držely na svém místě. To jsou všechno věci, které můžete udělat i sami a které tým dělá běžně, ale posunou váš snímek na mnohem vyšší úroveň. A teď k poslední části týmu:





Stylista/stylistka

Pokud je vlasový stylista/vlasová stylistka něco jako Kloboučník, pak stylista/stylistka je ještě nad ním – dávají spád práci celého týmu. Jsou kreativní silou celého snímku. Najít ale opravdu dobrého stylistu/stylistku je často těžké a nákladné.

Stylisté jsou schopní zkombinovat věci, u kterých byste si říkali „tohle spolu nikdy nebude fungovat“, a když

pak uvidíte, co vytvořili, řeknete si: „Můj bože, co se s tím stalo?“ Nechápejte mě špatně, styling není jen o seskládání různých věcí dohromady v naději, že to bude fungovat. Jde o mnohem víc. Je to o tom, že víte, jaké věci se k sobě hodí, jakou pózu k tomu zvolit a jak celou scénu nasvítit.

Získat stylistu/stylistku není snadné. Vždycky říkám, že na milion mode-

lů a modelek jsou asi tisíce maskérů a maskérek a možná jeden stylista/stylistka. Trochu přeháním, ale vlastně je to skoro tak – stylistů a stylistek tak moc není. Důvody jsou velmi prosté:

Zprvu, dobří stylisté musí být až nebezpečně kreativní a schopní/ochotní investovat spoustu peněz do doplňků, oblečení, látek apod.

Stylistka, se kterou v ateliéru spolupracujeme, se musela přestěhovat



do většího domu jen proto, aby měli kam dát všechny své věci. Vytvořila 90 % šatů, které fotíme, a po focení si je zase bere. Nerada používá něco opakovaně (maximálně dvakrát). To je samozřejmě hodně nákladné. Znamená to také, že stylisté většinou nepracují zadarmo (Time For Print [TFP] – více v Kapitole 1). Osobně si ale myslím, že každá koruna pro stylis-

tu se vyplatí, protože dokáže snímek posunout na vyšší úroveň.

Na následujících snímcích si ukážeme, jak snadné může být dodat jim šmrnc i s rozumnými náklady. Zkuste si ty stejné snímky představit jen s modelkou v džínách a v tílku.

Tento snímek ve skutečnosti nebyl tak snadný, jak se zdá. Hrníček i podšálek si koupila modelka sama a šlo vlastně o sponku do vlasů. Ať už

to ale vymyslel kdokoli, měl asi zrovna blbý den, protože obojí je to tak těžké, že se to na vlasech neudrží. Nakonec jsme hrníček s podšálkem na vlasy přilepili páskou (a to si nedělám srandu). Dobrá rada: když něco na vlasy připevníte páskou, až to bude maskér/maskéra z vlasů sundávat, uklidte se dostatečně daleko.



Existují různé pásky, proto čtěte pozorně. Všichni známe lepicí pásku duck tape – žádný fotograf se bez ní neobejde; drží pohromadě některé snímky. Kdybyste ji ale použili k připevnění něčeho na model/modelku, dost by to bolelo při jejím sundávání. Pak ovšem existuje ještě gaffer's tape, která je navržena tak, aby při přilepení obrázku na stěnu nepoškodila omítku. Ta se na připevňování věcí na modelku hodí víc. Pokud byste k tomuto účelu omylem použili duck tape, utíkejte!

K tomuto snímku bylo zapotřebí pěkné tváře s lehkým make-upem a listu z kytky z našeho ateliéru. Je to vlastně hrozně jednoduché, ale díky správnému umístění listu, kompozici a účesu to prostě funguje.

Šaty na snímku vpravo nahoře vypadají draze, že? Ve skutečnosti je to páskou slepený vánoční balicí papír. Nadine (naše modelka a stylistka) to dala dohromady asi za dvě hodiny. Celkové náklady: 0 Kč (no dobrá, páska něco stála).

U snímku vpravo dole jsme použili látku, kterou si modelka koupila v obchodě, kus pletiva a šilný make-up. Přidali jsme trochu kouře a zadního osvětlení a bylo hotovo (více informací o kouři najdete v Kapitole 2, více informací o osvětlení se dozvíte později v knize). Celkové náklady nepřesáhly 400 Kč.

Ve většině knih o fotografování se autoři věnují jen jednomu tématu, jako například „How to operate your strobes“ nebo „The 1001 Poses Book“. Mně se to ale nelíbí. Koneckonců, všichni víme, jak fungují světla, co dělá reflektor apod. Abychom věděli, jak fotografovat, nepotřebujeme podrobnější uživatelský manuál.

K úspěšnému fotografování je potřeba mnohem víc. Jde o vyvážení fotografovaného objektu, světla, make-upu, účesu a stylingu. Upřímně řečeno, technika, s jakou snímek pořídíte, je taky velmi důležitá a může snímek hodně ovlivnit. Můžete být tím nejlepším osvětlovačem na světě, ale pokud nebudete věnovat pozornost i dalším věcem, nikdy nevytvoříte snímek, ze kterého by lidé šileli.

V této knize jsem se snažil o co nejkomplexnější popis průběhu úspěšného fotografování. Najdete v ní spoustu tipů, jak vytvořit různé typy snímků. Při čtení této knihy narazíte na spoustu různých stylingů, od jednoduchých až po opravdu složité. Proto po přečtení této kapitoly nepanikařte a neříkejte si „tohle si nikdy nebudu moct dovolit, tak to ani nemusím dál číst“.

Nemusíte mít hned od začátku kompletní tým. Pokud se však díky této knize naučíte něco o stylingu, uvidíte, že se vaše snímky rázem zlepší. K tomu, aby vaše snímky začaly poutat pozornost, někdy stačí převléct modelku z riflí a tílka do něčeho zajímavějšího. A čím bude vaše práce zajímavější, hlavně v online prostředí, tím více bude vaše práce žádána.

Kolem je spousta maskérů/maskérek, stylistů/stylistek a vlasových stylistů/stylistek, kteří stejně jako vy teprve začínají, budují si své portfolio a hledají způsoby, jak na to. Budou-li vaše snímky neobyčejné, šance, že vás osloví (nebo že budou pozitivně reagovat, když vy oslovíte je), se zvýší. Když s takovým týmem pak začnete spolupracovat, uvidíte, jak se dopředu posouvá celý tým. A pak, kdo ví, co všechno se může stát.

